

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

VI. Quomodo Alexander Constantinop. Episcopus Paulum & Macedonium
proposuit ordinandos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Κεφ. δ'.

ὡς τελευτήσαντο ἱερεῖς παμφίλου, ἀκάκιου πωθη-
νοπλου καὶ Ἀκακίου διαδέχασθαι

ΕΝ δὲ τῷ χρόνῳ τελευτήσαντο ἐν-
σεβίαι, ὅς τῆς ἐν παλαιᾷ καίσαρειας
ἐπισκοπῆς ἦν, καὶ τὴν παμφίλου πρεσβυτε-
ριαν ἐπέκλητο, ἀκάκιου μαθητὴς αὐτῆς τὴν
ἐπισκοπὴν διαδέχεται. ὃς ἄλλα μὲν βιβλία
πολλὰ ἐξέθετο, ἔεισε τὸν βίον δὲ τῆς διδασκα-
λίας αὐτῆς σωζήσασκεν.

Κεφ. ε'.

Περί τῆς Κωνσταντίνου ἡνωτέρου τελευτήσεως

ΜΕΤ' ἔπειτα δὲ ὁ τῆς βασιλείας Κωνσταν-
τίνου ἀδελφὸς ὃς ἦν ὀμόνυμος τῷ πα-
τρὶ, ὃν ἐκαλεῖτο Κωνσταντῖνος, ἐπιβὰς τοῖς μέγεσι
τῶν ἀδελφῶν κόνσταντίνου, συμβαλὼν τε
τοῖς στρατιώταις αὐτῶν, ἀναίρειται ὡς αὐτῶν,
ἐν ἰσπαλίᾳ ἀκινδύως καὶ ἡσυχῶς.

Κεφ. ς'.

ὡς Ἀλέξανδρος ὁ Κωνσταντίνου πόλεως ἐπίσκοπος τελευτῶν,
ὅπως ἔπειτα πείσασκε παύλον καὶ μακεδόνην

ΥΠὸ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ τὴν
Κωνσταντίνου πόλιν, ἐπέβη ταῖς πρεσβυ-
τερίαις ἐπισκοπῆς ταραχὴ, ἐξ αἰτίας
τοιαύτης Ἀλεξάνδρου ὁ καὶ τὴν πόλιν
τῆς ἐκκλησιῶν πρεσβυτερίας, ὃ τὴν πρὸς ἄρειον μά-
χην ἀγωνισάμενος, τὸν ἐνθάδε βίον ἀπέ-
λειπεν, εἰκοσθεῖα μὲν ἔτη καὶ τὴν ἐπισκοπὴν
διαλείψας, ἐνεήκοισα καὶ οὐκ ἔτι τα πάντα
ταβύς, ἔδρα εἰς τὸν αὐτὸν τόπον χρονο-
νήσας ἐπέειλατο δὲ τοῖς καθήκασιν ἐλέασθαι
δύο τὸν ἕτερον, ὃν αὐτὸς ὀνομάσκει καὶ εἰ-
μῶν βέλτοιο διδασκαλικὸν ἐν ταῦτα ἔβη
Χριστὸς μαρτυρούμενος, Παύλον τὸν ὡς αὐτῶν
χρησθὲντα πρεσβύτερον, ἄνδρα νέον μὲν
τὴν ἡλικίαν, πρεσβυτέρου δὲ ταῖς φρεσίν· εἰ δὲ
μόνον ἐκ τῆς πρεσβυτερίας τῆς ἐυλαβείας
δυνάμενος, ἀίρειας μακεδόνην, διάκονον
τυχεύοντα μὲν ἠδὲ πάλαι τῆς ἐκκλησίας,
τῆς ἡλικίας δὲ γέροντα· ἐκ τῆς μείζων φιλο-
νεικίας αὐτοῦ χρησθὲντα ἐπίσκοπον, καὶ τὴν
ἐκκλησίαν διεσάραξεν ἐπὶ γὰρ ὁ λαὸς εἰς δύο
διετέμνητο μέρη· τῶ μὲν πρεσβυτέρων τῶ
δυνατῶν δόγματι τῶ δὲ νεωτέρων καθὰ
τὴν νικαίαν συνόδον ὡρεσε καὶ ἕως μὲν

CAPUT IV.

Quod Eusebio Pamphili mortuo, Acacius
episcopatum Casarea suscepit.

INter hæc mortuo Eusebio Casarea
Palaestinae urbis Episcopo, cui cogno-
mentum erat Pamphili, Acacius ejus
discipulus episcopatum suscepit. Qui
quidem & alios complures edidit libros:
& de vita præceptoris sui Eusebii specia-
liter scripsit.

B

CAPUT V.

De morte Constantini Junioris.

Nec multo post Constantii Imp. fra-
ter patri cognominis, Junior Con-
stantinus, dum in partes Constantis fra-
tris sui natu minoris conatur invadere,
conferto cum militibus ejus prælio in-
terficitur, Consulatu Acindyni & Pro-
cli.

CAPUT VI.

Quomodo Alexander Constantinop. Episcopus,
Paulum & Macedonium proposuit or-
dinandos.

Sub idem tempus Constantinopoli
post illos tumultus quos supra retuli-
mus, alius continuò excitatus est hujus-
modi de causa. Alexander Ecclesie il-
lius urbis Episcopus, qui contra Arium
strenuè dimicaverat, cum tres quidem
ac viginti annos in episcopatu egisset;
octo vero ac nonaginta vixisset, ex hac
luce migravit, nemine in suum locum
subrogato. Mandavit tamen iis penes
quos jus eligendi erat, ut alterum ex
duobus quos ipse nominaret, eligerent.
Ac si quidem eum vellent qui & ad do-
cendum idoneus, & vitæ ac morum in-
tegritate conspicuus esset, Paulum
quem ipse presbyterum ordinarat, as-
sumerent: ætate quidem adhuc juve-
nem, sed prudentiâ senem. Sin eum
sibi mallet qui externâ tantum specie
gravitatis commendaretur, Macedoni-
um eligerent, qui Ecclesie illius jam-
pridem erat Diaconus, & ad senilem
jam vergebat ætatem. Hinc vero
in deligendo episcopo major exorta
contentio, Ecclesiam conturbavit.
Nam populus duas in partes divi-
sus erat; his Ariano faventibus do-
gmata: illis Nicæni Concilii decreta
defendentibus. Et superstitè quidem

Alexandro, Homoufiani superiores fuere; dissidentibus Arianis, & de proprio dogmate inter se digladiantibus. Sed postquam ille fato functus est, anceps utrinque fuit concertatio. Proinde Homoufiani quidem Paulum designarunt Episcopum: Ariani vero studia sua in Macedonium conferebant. Et in Ecclesia quidem quæ dicitur Irene, & contigua est ei quæ nunc Magna & Sophia vocatur Ecclesia, Paulus Episcopus ordinatur: in quo sane videbatur mortui Alexandri valuisse suffragium.

Α'λεξανδρῶ ἀεὶ τὴν κατὰ κράτος οἱ φρονεῖν-
τες ὁμοουσιον, τῶν δ' ἄρειων διακεκομ-
μένων, καὶ ὅσημέραι διαπληκίζομένων ἀεὶ
ἔδ' ὀνόματι ἐπεὶ ἵκεῖν ἔτελε δὴ λήκει, ἀμ-
φότερον ἢ ἔλατ' ἀμαχῆ καθίστατο διὸ οἱ μὲν
ἔδ' ὁμοουσίαν τὴν πρὶν φυλάττοντες, Παύλον εἰς
τὴν ἐπισκοπὴν προχρῆζον· οἱ δ' ἄρειωνίζον-
τες, μακεδόνιον ἑσθ' ἰδόν· ἔτι μὲν τῆ τ' εἰ-
ρήνης ἐπ' ἀνύμω ἐκκλησία, καὶ ἐχομένη τῆς νῦν
μεγάλης καὶ σοφίας ὀνομαζομένης, χειρο-
νεύεται Παύλῳ, ἐφ' ἧ καὶ μάλλον ἢ ἔα πει-
θόντες ὑψῆσθαι ἐδόκει χρῆσθαι.

CAPUT VII.

Qualiter Constantius Imp. Paulum episcopatu eiecerit, & Eusebio ab urbe Nicomedia evocato episcopatum CP. tradiderit.

Imperator vero non multo post Constantinopolim ingressus, ob illam ordinationem gravissimam exarbitrat. Collectoque Arianorum Antistitum Concilio, Paulo quidem episcopatum ademit: Eusebium vero ab urbe Nicomedia translatum, Constantinopoleos Episcopum designavit. His ita gestis Imp. Antiochiam profectus est.

CAP. VIII.

Quomodo Eusebius collecta iterum Antiochia Synodo, alteram fidei formulam promulgavit.

Eusebius autem nullo pacto conquiescere poterat: sed omnem, ut est in proverbio, movebat lapidem, ut id quod proposuerat efficeret. Concilium igitur Antiochia in Syria curat congregari: prætextu quidem dedicandæ Ecclesiæ, quam Augustorum pater Constantinus ædificare cæperat: post ejus autem obitum Constantius filius, decimo post anno quam jacta fuerant fundamenta, abfolverat. Re ipsa vero, ut consubstantialis fidem everteret ac profligaret. In hoc Concilio, ex diversis civitatibus convenerunt Episcopi numero nonaginta. Maximus tamen Hierosolymorum Episcopus qui Macario successerat, non interfuit: id scilicet animo reputans, deceptum se prius fuisse, & per fraudem inductum ut depositioni Athanasii subscriberet. Sed neque Iulius interfuit Romanæ urbis Episcopus, nec quemquam eò misit qui locum suum impleret: cum tamen ecclesiastica regula veret, ne absque consensu Romani Pontificis quidquam in

Κεφ. ζ.

Ὡς ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖος Παύλον τὸν ἀποβληθέντα ἐπίσκοπον ἐκβάλλει ἐκ τῆς ἐπισκοπῆς καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐκ τῆς πόλεως, καὶ εὐνοεῖ τὸν ἐπίσκοπον Εὐσεβίον ἐκ τῆς πόλεως Νικομηδείας ἐκκαλεῖσθαι.

Μ'ετ' ἔτι πολὺν δὲ ἐπιστάς ὁ βασιλεὺς τῆς Κωνσταντινῆς πόλεως, πρὸς ὀργὴν ἐκκαλεῖται ἐπὶ τῆς ἡγεμονίης χειροτονίας ἑκαθίστας συνέδριον τῶν τὰ ἄρειων φρονεῖντων ἐπισκόπων, τὸν μὲν Παύλον ἀποχρῆζαν ἐποίησεν ἐπιστάσαν· ἔτι δὲ τῆς νικομηδείας μετὰ σέβας, τῆς Κωνσταντινῆς πόλεως ἐπίσκοπον ἀναδείκνυσιν καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς ταῦτα πράξας, ἐπὶ τὴν ἀντιόχεια ὤρμησεν.

Κεφ. η'

Ὡς ὁ βασιλεὺς ἐπί τῆς ἐπισκοπῆς ἐκκαλεῖται τὸν ἐπίσκοπον Εὐσεβίον ἐκ τῆς πόλεως Νικομηδείας καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐκ τῆς πόλεως, καὶ εὐνοεῖ τὸν ἐπίσκοπον Εὐσεβίον ἐκ τῆς πόλεως Νικομηδείας ἐκκαλεῖσθαι.

Εὐσεβίῳ δὲ ἐδ' ἐνὶ τρέπω ἡσυχάζειν ἐβόλετο ἀλλὰ τ' ἔδ' ὁ λόγος, πάντα λιθὸν ἐκινεῖ ὅπως ἀνὸς πρὸς θεὸν κατεργασθῆ. κατὰ σκευάζει ἐν συνέδριον ἐν ἀντιόχεια τ' συνέβας ἡγεμονίας, καὶ ὁ πατὴρ μὲν τῶν ἀγγέλων κατὰ σκευάζειν ἡξαστο· καὶ τελευτήσῃ αὐτῷ, ὁ υἱὸς Κωνσταντῖου δεκάτῳ ἔτει διπλοῦ τ' θεμελιώσεως σωσέειλε. Δ' σεν τὸ δὲ ἀληθές, ὅτι τῆ ἀνατροπῆ καὶ καθαιρέσει τ' ὁμοουσίαν πίστεως ἐν ταύτῃ τῆ συνόδῳ, σωτήρη ἐκ διαφορῶν πόλεων ἐπίσκοποι ἐνεπήκοντο· μάλιστα μὲν οἱ τῶν Ἱερουσαλήμων ἐπίσκοποι, ὅς μακάριον διεδέξατο, ἐπαρεγύρετο ἐν αὐτῇ, ὅτι πλογαμῶν ὡς ἐπισημαρπαγίς, ἔτι καθαιρέσει ὑπογράψας Ἀθανασίῳ ἀλλὰ μὲν ἐδ' ἐβόλετο παρῆν, ὁ τῆς μεγίστης ῥώμης ἐπίσκοπος. ἐδ' ἐμὲν εἰς τὸν τόπον αὐτῷ ἀπεσάλκει πινά· καίτοι κανὼν ἐκκλησιαστικῆς κελεύσει, μὴ δεῖν ὑπογράψαι γνώμην τῶν ἐπισκόπων ῥώμης, τὰς